Lieta Nr. A42617308
(A1689-10/5)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010. gada 18. janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Kaļiņina,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.C.* pieteikuma par administratīvā akta izdošanu – pienākuma uzlikšanu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai piešķirt *J.C.* slimības pabalstu par laika periodu no 2008. gada 28. marta līdz 2008. gada 29. aprīlim.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk – Aģentūra vai atbildētājs) 2008. gada 19. jūnija lēmumu Nr. 51-11/217/3964 (turpmāk – Lēmums) noslēdzies administratīvais process iestādē, kura rezultātā *J.C.* (turpmāk arī – pieteicēja) atteikts piešķirt slimības pabalstu par periodu no 2008. gada 28. marta līdz 2008. gada 29. aprīlim.

[2] 2008. gada 3. jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *J.C.* pieteikums, kurā pieteicēja, nepiekrītot Lēmumam, lūdz to atcelt un uzdot par pienākumu Aģentūrai piešķirt viņai slimības pabalstu par laika periodu no 2008. gada 28. marta līdz 2008. gada 29. aprīlim.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2008. gada 9. jūlija lēmumu ierosināta administratīvā lieta Nr. A42617308.

Pieteicēja savu pieteikumu pamato ar šādiem apsvērumiem.

2008. gada 30. janvārī pieteicējai tika konstatēta arodslimība, ko apstiprina P. Stradiņa Klīniskās universitātes slimnīcas Aroda un radiācijas medicīnas centra ārstu komisijas arodslimībās 2008. gada 30. janvāra atzinums Nr. 151 (turpmāk – Atzinums) par arodslimību.

2008. gada 8. februārī pieteicējai noteikts 24 procentu darbspēju zaudējums un no šīs dienas pieteicēja saņem apdrošināšanas atlīdzību Ls 297,32, kas norāda uz to, ka pieteicēja pietiekami ilgi un daudz strādājusi valsts un pacientu labā.

Pieteicēja uzskata, ka apdrošināšanas atlīdzība un slimības pabalsts ir divi dažādi izmaksu veidi, un pieteicējai kā arodslimniekam ir tiesības saņemt gan vienu, gan otru valsts atbalstu.

[3] Atbildētājs lietā sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteicējas pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, jo no dienas, kad pieteicējai tika noteikta darbspēju zaudējuma pakāpe, nav pamata piešķirt pieteicējai slimības pabalstu atbilstoši likuma „Par obligāto sociālo apdrošināšanu nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām" 19. panta trešās daļas 2. punktā un 20. pantā noteiktajam normatīvajam regulējumam.

[4] 2008. gada 15. jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas iesniegums (lietas 14. lapa), kurā pieteicēja piekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā. Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 114. panta pirmo daļu, tiesa nolēma lietu izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Iepazinusies ar lietas materiāliem un izvērtējusi administratīvā procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību kopsakarā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums nav pamatots un tas ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[6] Tiesa konstatē šādus lietas faktiskos apstākļus.

[6.1] No 2007. gada 30. novembra līdz 2008. gada 29. aprīlim turpinājās pieteicējas darba nespēja (lietas 17. lapa).

[6.2] 2008. gada 30. janvārī pieteicējai konstatēta arodslimība un P. Stradiņa Klīniskās universitātes slimnīcas Aroda un radiācijas medicīnas centra ārstu komisija arodslimībās 2008. gada 30. janvārī šo faktu apstiprināja Atzinumā (lietas 20. lapa).

[6.3] Pamatojoties uz šo Atzinumu, 2008. gada 8. februārī Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu Valsts komisija (turpmāk – Komisija) pieteicējai noteica 24 procentu darbspēju zaudējumu (lietas 11. lapa).

[6.4] Aģentūras Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas nodaļa, izskatot pieteicējas 2008. gada 4. marta iesniegumu apdrošināšanas atlīdzības par darbspēju zaudējumu piešķiršanai, 2008. gada 25. martā pieņēma lēmumu Nr. 20541 (lietas 10. lapa), ar kuru piešķīra pieteicējai apdrošināšanas atlīdzību par darbspēju zaudējumu Ls 297,32 apmērā no 2008. gada 8. februāra.

[6.5] 2008. gada 7. maijā pieteicēja Aģentūras Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas nodaļā iesniedza darbnespējas lapu B Nr. 87 (lietas 17. lapa), kurā norādīts pārejošas darbnespējas cēlonis – arodslimība, par periodu no 2008. gada 28. marta līdz 2008. gada 29. aprīlim.

[6.6] Izskatot pieteicējas iesniegto darbnespējas lapu, Aģentūras Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas nodaļa 2008. gada 8. maijā pieņēma lēmumu Nr. 30112 (lietas 8. lapa), ar kuru atteica piešķirt slimības pabalstu par laika periodu no 2008. gada 28. marta līdz 2008. gada 29. aprīlim.

[6.7.] Nepiekrītot šādam lēmumam, pieteicēja 2008. gada 19. maijā to apstrīdēja Aģentūras direktoram.

[6.8] Ar Lēmumu Aģentūras Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas nodaļas 2008. gada 8. maija lēmums Nr. 30112 atstāts negrozīts.

[7] Ņemot vērā, ka tiesiskās attiecības apspriežamas atbilstoši tām tiesību normām, kas bija spēkā tiesiskās attiecības rašanās, grozīšanas vai izbeigšanās brīdī, turpmāk spriedumā normatīvie akti izteikti redakcijā, kādā tie bija spēkā attiecīgo lēmumu pieņemšanas laikā.

[8] Kārtība, kādā piešķir slimības pabalstu, ja pārejošas darbnespējas cēlonis ir arodslimība, kā tas ir konstatēts konkrētajā gadījumā, nosaka likums „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām". Minētā likuma 19. pants noteic šādu normatīvo regulējumu.

Ja pārejošas darba nespējas cēlonis ir nelaimes gadījums darbā vai arodslimība, pabalsta izmaksas pamats apdrošinātajai personai ir Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izsniegta darba nespējas lapa un darba devēja apstiprinājums par apdrošinātās personas neierašanos darbā (panta pirmā daļa).

Apdrošinātajai personai slimības pabalstu izmaksā par periodu, kas nav ilgāks par 52 kalendārajām nedēļām, skaitot no darba nespējas pirmās dienas, ja darba nespēja ir nepārtraukta, vai nav ilgāks par 78 nedēļām triju gadu periodā, ja darba nespēja atkārtojas ar pārtraukumiem. Ja darbspēju atgūšanas periods apdrošinātajai personai ilgst vairāk par 16 kalendārajām nedēļām, lēmumu par šīs personas turpmāko ārstēšanu pieņem vai darbspēju zaudējumu nosaka Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu komisija (panta otrā daļa).

Slimības pabalstu un slimības naudu apdrošinātajai personai piešķir 80 procentu apmērā, ņemot par pamatu attiecīgi mēneša vidējo izpeļņu vai mēneša vidējo apdrošināšanas iemaksu algu, un izmaksā apdrošinātajām personām šādā kārtībā: 1) ja noticis nelaimes gadījums darbā: par pirmajām 14 darba nespējas dienām – darba devējs no saviem līdzekļiem, bet par turpmāko pārejošas darba nespējas periodu līdz darbspēju atgūšanai vai līdz laikam, ar kuru sāk izmaksāt atlīdzību par darbspēju zaudējuma pakāpi, – Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra; 2) ja apdrošinātā persona saslimusi ar arodslimību: sākot ar to darba nespējas dienu, kad speciāla ārstu komisija konstatējusi arodslimību, līdz izveseļošanās vai darbspēju zaudējuma pakāpes noteikšanas dienai – Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (panta trešā daļa).

Subsumējot lietas faktiskos apstākļus iepriekš norādīto tiesību normu noteiktajam regulējumam, tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā nepastāv iespēja par vienu ar arodslimību saslimšanas gadījumu personai piešķirt gan slimības pabalstu, gan atlīdzību par darbspēju zaudējumu, jo likuma „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām" 19. panta trešās daļas 2. punkts noteic speciālo regulējumu, ka gadījumā, ja persona saslimusi ar arodslimību un tai noteikta darbspēju zaudējuma pakāpe, slimības pabalstu izmaksā tikai līdz darbspēju zaudējuma pakāpes noteikšanas dienai.

Konkrētajā lietā pieteicējas darbspēju zaudējuma pakāpe tika noteikta 2008. gada 8. februārī uz laiku līdz 2010. gada 7. februārim un pieteicējas pieteikumā norādītais periods [no 2008. gada 28. marta līdz 2008. gada 29. aprīlim] attiecināms uz šo laika posmu, līdz ar to nepastāv priekšnoteikumi pieteicējai labvēlīgā administratīvā akta izdošanai – slimības pabalsta piešķiršanai par periodu, kurā pieteicējai tika izmaksāta atlīdzība par darbspēju zaudējumu.

[9] Tiesa atzīst, ka atbildētāja amatpersona, pieņemot Lēmumu, ir pārbaudījusi administratīvajā lietā esošos materiālus un izvērtējusi pieteicējas izvirzīto prasījumu pamatotību. Ņemot vērā iepriekšminēto, tiesa secina, ka atbildētājs pirms Lēmuma pieņemšanas ir pilnīgi un vispusīgi veicis administratīvajā lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, tādējādi atbildētājs ir izpildījis Administratīvā procesa likuma 59. panta pirmās daļas prasības, kas paredz, ka pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu.

Lēmums izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, atbilst materiālo un procesuālo tiesību normām un vispārējiem tiesību principiem. Tiesa arī konstatē, ka izdodot Lēmumu, ir ievērota lietas piekritība, aktā ir norāde uz lietā savāktajiem pierādījumiem un piemērotām tiesību normām, līdz ar to Lēmums attaisno pieteicējai noraidītas tiesības uz slimības pabalsta piešķiršanu par laika periodu no 2008. gada 28. marta līdz 2008. gada 29. aprīlim.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 245. – 251. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *J.C.* pieteikumu par administratīvā akta izdošanu – pienākuma uzlikšanu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai piešķirt *J.C.* slimības pabalstu par laika periodu no 2008. gada 28. marta līdz 2008. gada 29. aprīlim.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I. Kaļiņina